

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4207202226
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4207202226.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v exekučnej veci oprávnenej: C. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., R. A. XXXX/XX, proti povinnému: E. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., R. A. XXXX/XX, o vymoženie povinnosti zaplatiť zaostalé výživné za obdobie od 01. 01. 2006 do februára 2007 vo výške 697,07 eura, bežné výživné vo výške 49,79 eura mesačne od marca 2007 ako opakované plnenie a trov exekúcie, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 22. januára 2013, č. k. 7Er/207/2007-66, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. B. B., so sídlom M. úradu A., Ul. B. A. XX, v časti uloženej povinnosti platiť bežné výživné dňom 15. 06. 2011 zastavil. V odôvodnení uznesenia uviedol, že oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie dňa 01. 03. 2007 a dňa 13. 03. 2007 vydal pre súdneho exekútora poverenie na vykonanie exekúcie pod č. 5401 018346. Dňa 29. 11. 2010 predložil súdny exekútor návrh povinného na zastavenie exekúcie v časti bežného výživného, ktorý návrh povinný odôvodnil tým, že od januára 2010 výživné riadne zasielal do rúk matky oprávnenej. Následne povinný predložil uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 6C/147/2011-17 zo dňa 29. 06. 2011, ktorým bol schválený zmier účastníkov a zrušená vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenej dňom 15. 06. 2011. Na výzvu súdu oprávnená oznámila, že štúdiom na Q. H. ukončila dňa 12. 05. 2011, a preto netrvá na ďalšom vymáhaní bežného výživného od júna 2011. S poukazom na ust. § 57 ods. 1 písm. b) a ods. 2, § 58 ods. 1 Exekučného poriadku vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto zastavil exekučné konanie v časti povinnosti platiť bežné výživné od 15. 06. 2011, pretože dospel k záveru, že rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný, domáhajúc sa zastavenia exekúcie v celom rozsahu. Uviedol, že napadnuté uznesenie je nesprávne, pretože sa domáhal zastavenia uznesenia v celosti a nie iba čiastočne. Za uvedeným účelom žiadal preskúmať jeho platby vykonané cez exekútorový úrad, ako aj v hotovosti. Namietal, že súd sa nevysporiadal s jeho tvrdením, že už v konaní zaplatil viac, ako mu bolo rozhodnutím uložené, preplatil viac ako 600 eur, preto bolo dôvodné zastaviť exekúciu v celosti.

3. K odvolaniu povinného sa vyjadrila súdna exekútorica a uviedla, že ku dňu 23. 10. 2013 bolo od povinného vymožených 1.331,44 eura, z ktorých bolo matke maloletej poukázaných 517,20 eura, zvyšok v sume 530,09 eura bolo ponechaných na úhradu trov exekúcie a suma 284,15 eura je na depozitnom účte exekútora, ktorá suma bude po rozhodnutí súdu poukázané osobe, ktorú súd určí. Platby priamo oprávnenej od povinného zarátala na základe dokladov od povinného, ktorá suma od apríla 2011 bola

vo výške 1.950,33 eura. Dodala, že napriek viacerým výzvam oprávnená nezdokladovala platby prijaté od povinného. Nevedela potvrdiť, či napadnuté uznesenie je nesprávne.

4. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej ako CSP) prejednal odvolanie povinného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie povinného je dôvodné a napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

5. Predmetom tohto konania je exekúcia vedená na základe poverenia na vykonanie exekúcie vydaného dňa 13. 03. 2007 pod č. XXXX XXXXXX. Dňa 29. 11. 2010 predložil súdny exekútor súdu prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie v časti bežného výživného od 01. 12. 2010, nakoľko od januára 2010 riadne zasiela bežné výživné do rúk matky oprávnenej. Následne povinný predložil súdu prvej inštancie uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 6C/147/2011-17 zo dňa 29. 06. 2011, ktorým bol schválený zmier medzi účastníkmi tohto exekučného konania a zrušená vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenej dňom 15. 06. 2011. Preskúmaným uznesením súd prvej inštancie exekúciu v časti uloženej povinnosti platiť bežné výživné odo dňa 15. 06. 2011 zastavil.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

12. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona

13. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

14. Predpokladom na vedenie exekúcie voči dlžníkovi je exekučný titul. Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie, ktoré priznáva právo na peňažné plnenie, ukladá povinnosť na nepeňažné plnenie alebo postihuje majetok, prípadne obmedzuje vlastnícke právo v dôsledku predovšetkým vecných práv k cudzím veciam. Je zrejmé, že súd prvej inštancie v predmetnej exekučnej veci po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

15. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do absolútnych majetkových práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených

procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nespĺnila. Exekučný súd musí preto postupovať v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku a umožniť pokračovanie v exekúcii ak zistí, že povinný dobrovoľne nespĺnil svoju povinnosť z exekučného titulu neplnením judikovanej povinnosti, alebo sa nezistí iný dôvod na to, aby sa v exekúcii dočasne alebo trvalo nepokračovalo (odklad alebo zastavenie exekúcie). Opačným postupom by exekučný súd odoprel základné právo na súdnu ochranu oprávnenej osobe.

16. Zastavenie exekúcie predstavuje jeden zo spôsobov skončenia exekučného konania, kedy sa exekúcia končí vydaním rozhodnutia exekučného súdu. Vyššie citované ustanovenie § 57 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017) upravuje dôvody, pri existencii ktorých vzniká súdu povinnosť zastaviť exekúciu. Môže tak urobiť na návrh alebo aj bez návrhu, keď sa o dôvode na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie dozvie. Konanie o zastavenie exekúcie je v zmysle uvedeného relatívne samostatným sporom medzi oprávneným a povinným vedeným v rámci exekučného konania, predmetom ktorého je zistenie, či sú dôvody, pre ktoré nemožno v exekúcii pokračovať. Exekučný súd nesmie zostať pasívny pri skúmaní existencie dôvodov tvrdených v návrhu na zastavenie exekúcie, môže si vyžiadať listiny, spisy a pod. Ak však povinný tvrdí existenciu niektorého z dôvodov na zastavenie exekúcie, je povinný svoje tvrdenia dôkazne podložiť.

17. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje jeden z prostriedkov nápravy namietaného porušenia základného práva povinného na súdnu ochranu. Účel tohto právneho prostriedku obrany povinného v exekučnom konaní spočíva v tom, že v absolútne alebo relatívne neprípustnej exekúcii sa nesmie pokračovať a musí sa zastaviť, a prípadne pred rozhodnutím o zastavení sa musí exekúcia aj odložiť. Odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s odvolacou námietkou povinného, ktorý v odvolaní zvýraznil, že žiadal zastavenie exekúcie v celosti a nie len čiastočne. Z obsahu spisu je zrejmé, že povinný vo svojom podaní zo dňa 16. 11. 2010 žiadal zastaviť exekúciu od 01. 12. 2010, ktoré podanie bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 29. 11. 2010. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní zastavil exekúciu na základe návrhu povinného od 15. 06. 2011 a v tejto časti svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Napadnuté uznesenie je ale nesprávne a neúplné, pretože súd prvej inštancie ním nerozhodol o celom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, konkrétne od 01. 12. 2010 do 14. 06. 2011 a v tejto časti je teda napadnuté uznesenie postihnuté vadou v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a nepreskúmateľné.

18. S ohľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť podľa 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom je súd prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie zaťažil napadnuté uznesenie vadou nepreskúmateľnosti, keď nerozhodol o celom návrhu povinného na zastavenie exekúcie od 01. 12. 2010 do 14. 06. 2011. V ďalšom konaní bude preto potrebné rozhodnúť o celom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vysporiadať sa so skutočnosťami vyplývajúcimi zo spisu a s námietkami povinného uvedenými v jeho odvolaní.

19. Záverom odvolací súd zvýrazňuje, že súdna exekútorka JUDr. B. B. bola dňom 16. 10. 2018 odvolaná z funkcie súdneho exekútora.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).